

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201202
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5420201202.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom 829 90 Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom 036 01 Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XX/XX, zastúpeného JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom 010 01 Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 1.060,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 399,92 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 24,92 eur od 21.08.2019 do zaplatenia, 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.09.2019 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.10.2019 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.11.2019 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.12.2019 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.01.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.02.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.03.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.04.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.05.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.06.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.07.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.08.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.09.2020 do zaplatenia, 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.10.2020 do zaplatenia a 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- eur od 21.11.2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný m á voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 32,30%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 25.06.2020, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.060,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.11.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 02.05.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1.500,-eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 41,81 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.508,60 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 910,78 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve,

žalobca v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, listom zo dňa 27.09.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.11.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 23.11.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1.060,49 eur. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 144,3 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1.971,27 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok a suma po zosplatnení: 17 splátok po 41,81 eur = 710,77 eur + suma po zosplatnení 1260,50 eur = 1971,27 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 910,78 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 39,18 eur. Istina + náklady - úhrady = Dlžná suma 1971,27 eur + 39,18 eur - 910,78 eur = 1099,67 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0,- eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 1.243,97 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 144,3 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

K žalobe žalobca pripojil listiny, na ktoré sa odvolával v žalobe (zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predžalobnú upomienku a doručenkú k nej, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a napokon prehľad splátok a úhrad) a tiež notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 54215/2017 vyhotovenú notárkou X. (č. l. 7-19 spisu).

Žalovanému bola žaloba (vrátane príloh) doručená dňa 31.08.2020, a to spolu s uznesením č. k. 6Csp/29/2019-43 vydaným dňa 24.08.2020 podľa ust. § 167 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“).

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, pričom poukázal na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“), ktoré ukladá veriteľovi povinnosť konať pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou a zároveň poukázal na ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nedodržanie tejto povinnosti sankcionuje tým, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vo svojom vyjadrení ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom a nepredložil ani žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu tiež neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom

žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkou k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V tejto súvislosti citoval z uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručенý (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“ K tomu žalovaný doplnil, že keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry jeho dispozície, žalobca nepreukázal, že mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca replikou, v ktorej uviedol, že pokiaľ ide o overovanie bonity žalovaného, tak žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné rizikové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný spočiatku vykonával úhrady v zmluve predpísanej výške, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Pokiaľ by bol okresný súd toho názoru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok overovania bonity klienta, musí skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uvádza, že tak, ako to vyplýva zo samotného žalobného návrhu, tieto si voči žalovanému neuplatňuje. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručенím podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalovaný bol riadne oboznámený, do akej lehoty a akú povinnosť je povinný splniť, aby predišiel zosplateniu úveru. Pokiaľ žalovaný nevykonával čiastkovú úhradu do uvedenej lehoty, bol riadne uzrozumený s tým, že dlh bude zosplatený.

K replike žalobcu podal žalovaný dupliku, v ktorej uviedol, že hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšie

úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku, ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.“ Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

Súd na prejednanie veci určil termín pojednávania na deň 26.11.2020, na ktoré predvolal, prostredníctvom právnych zástupcov, obe sporové strany. Právny zástupca žalobcu predvolanie prevzal dňa 12.11.2020 a právny zástupca žalovaného dňa 05.11.2020.

Pred pojednávaním obe strany súdu doručili podania, v ktorých ospravedlnili svoju neúčast' na vyššie uvedenom pojednávaní s tým, že nežiadali o jeho odročenie.

Právny zástupca žalobcu súdu taktiež doručil podanie, ktorým reagoval na dupliku žalovaného tak, že ku vzťahu k splneniu povinnosti podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. s poukazom na ust. § 11 ods. 2 tohto zákona uviedol, že v zmysle overovania bonity žalovaného si klient v svojej žiadosti uviedol priemerný príjem vo výške 900,- eur. Nepriznal žiadne nezaopatrené dieťa. Príjem bol overený doloženými výplatnými páskami. Pri ďalších klientových žiadostiach sú doložené aj ďalšie výplatné pásky, ktoré dokazujú že jeho

príjem bol vyšší ako 900,- eur. Klient v žiadosti uviedol mesačné finančné výdavky na splátky existujúcich úverov vo výške 300,- eur. Dopytom do registra žalobca ale zistil, že jeho skutočné finančné výdavky sú vo výške 381,- eur. Prepočet platobnej kapacity: Príjmy: Priemerný príjem žiadateľa 900, Výdavky: náklady na register, žiadosť, D. životné minimum 202,04, výsledok 316,96 Splátka úveru 41,81. Životné minimum platné v čase posudzovania žiadosti vo výške 198,09 eur bolo pre potreby overenia schopnosti splácať posudzované po jeho prepočítaní PPI indexom (PPI index je index kúpnej sily, ktorý triedi regióny podľa kúpnej sily v danom štáte), ktorý bol pre miesto bydliska klienta určený vo výške 102,04 % životného minima (G.). PPI indexom zrealizované životné minimum pre potreby schopnosti splácať bolo vypočítané vo výške 202,04 eur ($198 \cdot 1,0204 = 202,04$ eur). Po odpočítaní skutočných finančných nákladov na splátky exist. úverov a zrealizovaného živ. minima žalobca dostal výslednú voľnú mesačnú platobnú kapacitu klienta vo výške 316,96 eur. Mesačná splátka úveru č. XXXXXXXX predstavovala 41,81 eur. Žalobca je toho názoru, že bonita klienta bola riadne posúdená. Vo vzťahu k otázke doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu žalobca uvádza, že bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

K vyššie uvedenému podaniu žalobca pripojil výplatné pásky žalovaného za mesiac január, február, august a september 2016, ďalej výsledky dopytu vykonaného NRKI a kópiu občianskeho preukazu žalovaného (č.l. 89-96 spisu).

Aj právny zástupca žalovaného sa pred pojednávaním písomne vyjadril k veci samej (a to v podaní, v ktorom ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaní), keď uviedol, že po podaní žalobného návrhu žalovaný vykonal ďalšie úhrady a v časti, ktorých by mal žalobca vziať žalobný návrh čiastočne späť s tým, že pre prípad späťvzatia žalovaný súhlasí s čiastočným späťvzatím. Tieto úhrady opísal nasledovným zoznamom: Veriteľ - dátum rozplacenia - číslo účtu - var. symbol - odeslané: D. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd konanie v časti vykonaných úhrad po podaní žalobného návrhu zastavil, vo zvyšnej časti zamietol žalobný návrh ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

Podanie žalovaného, uvedené v predchádzajúcom odseku, súd odoslal právnenému zástupcovi žalobcu dňa 23.11.2020 s výzvou, aby sa najneskôr do 25.11.2020 (vzhľadom na termín pojednávania dňa 26.11.2020) vyjadril k úhradám uvádzaným v podaní. Právny zástupca žalobcu si toto podanie prevzal 02.12.2020 a do vyhlásenia tohto rozsudku sa k nemu nevyjadril, hoci pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.11.2020 bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 15.12.2020.

O termíne vyhlásenia rozsudku bol právny zástupca žalobcu upovedomený dňa 07.12.2020 a právny zástupca žalovaného dňa 27.11.2020.

Vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, súd pojednávanie určené na deň 26.11.2020 vykonal v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

Dokazovanie vykonané na pojednávaní spočívalo v dokazovaní výlučne listinami, ktoré do spisu predložil žalobca, keď iné dôkazy navrhnuté neboli a súd nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie o veci vykonať iné dôkazy, ktoré žalovaný (v spore v pozícii spotrebiteľa) nenavrhol (§ 295 CSP).

Pokiaľ ide o poukaz na možnú aplikáciu ust. § 295 CSP, súd ju zvažoval z dôvodu, že nárok uplatnený žalobou posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalované nároky vyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj keď je v žalovaný v spore zastúpený advokátom, aplikácia § 295 CSP, na rozdiel od ust. § 296 CSP, vylúčená nie je (§ 291 ods. 3 CSP).

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a tých skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe, ktoré žalovaný nijako nepoprel, súd zistil, že žalovaný dňa 02.05.2016 uzavrel so W. zmluvu o spotrebiteľskom úvere (zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. XXXXXXXXXX, v ktorej záhľadí je uvedené J..

Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru (pôžičky) vo výške a mene úveru 1.500,- eur (S). Vrátanie úveru bolo dohodnuté v 60 splátkach (n) vo výške 41,81 eur (Ak), splatných vždy 20. dňa v mesiaci s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.06.2016. V zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa 1.008,60 eur, celková čiastka 2.508,60 eur, ročná úroková sadzba 24,92 %, RPMN 24,91 % (X), priemerná hodnota RPMN 32,03%, odplata 24,91 %, najvyššia prípustná výška odplaty 24,92%, termín konečnej splatnosti dňa 20.05.2021, spôsob poskytnutia pôžičky: prevodom na účet klienta W., spôsob úhrady splátok: bezhotovostným prevodom z bežného účtu, doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Pokiaľ ide predpoklady použité na výpočet RPMN, v čl. 8 zmluvných podmienok tvoriacich súčasť zmluvy je uvedené, že RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného (spoločnosťou určeného) spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch. V uvedenom článku je zobrazený matematický vzorec na výpočet RPMN tak, ako je uvedený v zákone č. 129/2010 Z. z. s tým, že sú uvedené vysvetlivky premenných použitých vo vzorci, a to výška pôžičky (S) (úveru), počet splátok (n), číslo splátky (k), výška splátky za aktuálny mesiac (Ak), interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania(tk) a napokon RPMN (X).

Z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 17 p. v. až 19 spisu vyplýva, že žalovaný platil dohodnuté splátky úveru v sume 41,81 eur zo začiatku pravidelne mesačne a v celej ich výške, pričom takto zaplatil prvých 13 splátok, keď išlo o splátky splatné od 20.06.2016 do dňa 20.06.2017.

Listom zo dňa 27.09.2017 označeným ako predžalobná upomienka W. žalovaného vyzvala k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2017 s tým, že ak nedôjde k jej úhrade do 05.11.2017, tak spoločnosť bude oprávnená úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručená prostredníctvom doporučenej zásielky na adresu žalovaného uvedenú v zmluve dňa 04.10.2017 (č.l. 16 a 17 spisu). Spoločnosť D. následne vystavila, s dátumom 23.11.2017, list, adresovaný žalovanému, označený ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vyplývajúceho z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, a to vo výške 1.427,93 eur (č. I. 16 p.v. spisu).

Z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 17 p. v. až 19 spisu vyplýva, že žalovaný začal vykonávať ďalšie úhrady počnúc dňom 21.11.2017, avšak išlo už len čiastočné úhrady splátok: dňa 05.11.2017 uhradil 5,02 eur, dňa 09.02.2018 24,27 eur, dňa 21.02.2018 9,78 eur, dňa 21.03.2018 0,89 eur, dňa 20.04.2018 14,23 eur, dňa 11.06.2018 14,23 eur, dňa 18.07.2018 14,23 eur, dňa 22.08.2018 28,46 eur a dňa 22.10.2018 14,23 eur. V období od 23.11.2018 do 09.03.2019 žalovaný takmer pravidelne mesačne platil sumu vo výške 14,23 eur, ktorú v tomto období zaplatil celkovo 16 krát. Takto žalovaný celkovo zaplatil sumu 910,78 eur. Podľa skutkového tvrdenia žalovaného, ktoré žalobca nijako nepoprel (hoci bol súdom vyzvaný, aby sa k tomu vyjadril), žalovaný čiastočne úhrady vykonával aj po podaní žaloby, keď dňa 08.06.2020 odoslal sumu 6,22 eur, dňa 14.07.2020 sumu 6,22 eur, dňa 09.09.2017 sumu 12,44 eur a dňa 27.10.2020 sumu 14,42 eur. Celkové úhrady žalobcu tak predstavujú 950,08 eur (910,78 eur + 39,30 eur).

Na základe takto ustáleného skutkového stavu sa súd ako prvou otázkou v spore zaoberal otázkou existencie aktívnej legitímácie žalobcu, pričom dospel k záveru, že táto je daná, pretože z notárskej zápisnice, priloženej k žalobe, konkrétne z jej článku 3, odsek 3.1, 3.2, 3.3 a 3.4 vyplýva, že žalobca je právnym nástupcom spoločnosti D. ktorá skutočnosť je deklarovaná aj vo výpise z obchodného registra na žalobcu (č.l. 32 p.v. spisu).

Ako druhou otázkou sa súd zaoberal tým, čo bolo v konaní medzi stranami sporné, a to, či právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanému postupoval s odbornou starostlivosťou upravenou v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

Ustanovenie § 7 v čase uzavierania danej zmluvy (02.05.2016) v odsekoch 1 a 2 zakotvovalo, že "veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere /alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru/ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa

využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)”

Z oznámenia Národnej banky Slovenska uverejneného vo Vestníku č. 2/2018 vyplýva, že spoločnosti D. bolo udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov rozhodnutím K. podľa § 20a zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom k zrušeniu tohto veriteľa došlo rozhodnutím NBS právoplatným dňa 30.10.2017.

Vzhľadom na to súd konštatuje, že v čase uzavierania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala spoločnosť D. postavenie veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.

Podľa ust. § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia danej zmluvy, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "register").

Podľa ust. § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia danej zmluvy, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

Podľa § 7 ods. 15 a 16 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia danej zmluvy, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ: a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia danej zmluvy, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka, pobočka zahraničnej banky alebo ich záujmové združenie musia na účely podľa odsekov 3 a 4 zriadiť aspoň jeden register; tým nie je dotknuté právo iných právnických osôb alebo fyzických osôb zriadiť register. Register vedie prevádzkovateľ. Prevádzkovateľom registra nemôže byť veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky. Prevádzkovateľ v registri spracúva osobné údaje spotrebiteľa podľa odseku 8, s ktorým veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Z doposiaľ citovaných ustanovení vyplýva, že spoločnosť D. resp. jej finančný agent mal v čase uzavierania zmluvy so žalovaným povinnosť poskytnúť žalovanému informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5 zákona č. 129/2010 Z. z., a to prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré bolo pre žalovaného dostupné. Rovnako mal povinnosť poskytnúť mu zrozumiteľnú, stručnú a zreteľnú informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov podľa odseku 1 písm. g) a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok v samostatnom dokumente v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré bolo žalovanému dostupné, spolu s formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnenie tejto povinnosti nevyplýva a nevyplýva to ani z iných dôkazov, keď žalobca žiaden formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere súdu nepredložil a ani netvrdil, že bol vyhotovovaný. Takisto ani netvrdil, že by mu boli informácie

uvedené v § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnuté na inom trvanlivom médiu. Dôkazné bremeno preukázanie tejto skutočnosti pritom niesol práve žalobca (§ 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Súčasne mal právny predchodca žalobcu (ako veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.) povinnosť posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, vo vzťahu ku ktorým nesmel mať postavenie prevádzkovateľa tohto/týchto registrov. Žalobca preukázal, že v deň uzatvorenia zmluvy vykonal dopyt v registri NRKI, t.j. v nebankovom registri klientských informácií, ktorý obsahoval informácie o platobnej morálke a dôveryhodnosti klientov využívajúcich nebankové úvery, ako aj informácie o ručiteľských záväzkoch. Žalobca taktiež preukázal, že mal k dispozícii výplatné pásky žalovaného za mesiac január a február 2016. Výplatné pásky za august a september 2016 boli v tomto spore bezpredmetné, pretože zmluva bola uzavretá 02.05.2016. Napriek uvedenému nemožno konštatovať, že pri poskytovaní daného úveru postupoval s vynaložením odbornej starostlivosti, pretože touto sa rozumie nielen posúdenie schopnosti veriteľa splácať úver s ohľadom na získané informácie (v prípade tohto veriteľa aspoň z jedného registra, ktorého nie je prevádzkovateľom), ale aj poskytnutie informácií spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. buď prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (pričom popri tomto formulári mal žalovaný pred podpisom zmluvy obdržať na samostatnej listine aj informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov) alebo prostredníctvom iného trvanlivého média, dostupného žalovanému.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Vzhľadom na to čo bolo uvedené v odseku 32 tohto odôvodnenia nemožno dospieť k záveru, že právny predchodca žalobcu porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou hrubo. Preto je na mieste hovoriť len o "nehrubom" porušení, ktorého následkom je, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru.

Za takéhoto stavu veci s oznámením o okamžitom zosplatnení úveru, ktoré právny predchodca žalobcu vykonal listom zo dňa 23.11.2017 nemožno spájať predpokladané účinky, t.j. uvedený list po jeho doručení žalovanému (preukázateľne doručený spolu so žalobou) nemohol mať za následok zosplatnenie úveru a úver je aj naďalej splatný tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve, t.j. v mesačných splátkach.

Nakoľko v danej veci vyplývajú žalované nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej podľa zákona č. 129/2010 Z. z., súd skúmal, či táto spĺňa všetky náležitosti potrebné k tomu, aby išlo o úver s úrokmami a poplatkami /§ 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa)/.

Súd pritom zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože v nej nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Ako už bolo uvedené, v zmluve je uvedený len vzorec na výpočet RPMN s vysvetlením premenných uvedených vo vzorci, s tým, že tieto premenné sú uvedené v zátvorke pri ostatných náležitostiach zmluvy v jej čl. V, avšak takéto vymedzenie je nedostatočné. Ani priemerný spotrebiteľ si totiž nemôže pri uzavieraní uvedomiť, ktoré veličiny vstupujú do výpočtu RPMN, na viac v situácii, keď čl. V je str. 2 zmluvy a vzorec na výpočet RPMN na str. 6 zmluvy a neexistuje medzi nimi nejaký odkaz, ktorý by ich spájal a mohol tak vytvoriť aspoň aký taký prehľad predpokladov na výpočet RPMN daného úveru. Súd však aj tak zastáva názor, že keďže ide o povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto by sa mala nachádzať na takom mieste, aby spotrebiteľovi bolo už na prvý pohľad zrejmé z čoho sa RPMN pre daný úver vypočítala. V danom prípade tomu tak nie je. Ak by aj nešlo o nekalú obchodnú prax, tak ide o nedostatočne uvedenú náležitosť, ktorá má za následok bezúročnosť a „bezpoplatkovosť“ úveru.

Vychádzajúc z uvedeného, súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na vrátenie doposiaľ nezaplatených splátok v rozsahu istiny, a to tých, ktoré nie sú premlčané, pretože premlčanie by bránilo ich priznaniu s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka.

Ako už bolo uvedené, poskytnutý úver bol vo výške 1.500,- eur a mal byť zaplatený v 60-tich splátkach. Z každej splátky tak na istinu pripadá 25,- eur (1500:60). Nakoľko žalovaný doposiaľ zaplatil 950,08 eur, zaplatil takto 38 splátok a z 39. splátky zaplatil 0,08 eur. 39. splátka bola splatná dňa 20.08.2019. Vzhľadom na to, že žaloba bola súdu doručená dňa 25.06.2020 táto splátka, ani po nej nasledujúce splátky nie sú premlčané. Žalobcovi tak súd priznal 39. splátku v časti 24,92 eur (25-0,08 eur) a ďalej všetky splátky splatné do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 15.12.2020, ktoré sú v počte 15 (splátky č. 40 až 54), čo predstavuje 375,- eur a spolu ide o sumu 399,92 eur.

K jednotlivým splátkam istiny úveru súd priznal odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky až do zaplataenia aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne (t.j. vo výške, ktorú žiadal žalobca), pretože bola žiadaná v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré bolo v danej veci na mieste aplikovať s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na takýto výsledok konania, kedy bolo žalobe vyhovené len čiastočne, súd na rozhodnutie aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Súd náhradu trov konania rozdelil podľa úspechu strán sporu. Žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia sumy 1.060,49 eur s 5% úrokom z omeškania ročne, ktorý do dňa vyhlásenia rozsudku predstavuje 161,68 eur. Spolu sa tak, so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku, žalobca domáhal zaplataenia sumy 1.222,17 eur. Týmto rozsudkom bola žalobcovi priznaná suma 399,92 eur a úroky z omeškania, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú 13,83 eur a spolu tak ide o sumu 413,75 eur. Na základe uvedeného úspech žalobcu predstavuje 33,85% a úspech žalovaného 66,15%. Úspešnejší v spore tak bol žalovaný, pričom jeho tzv. čistý úspech predstavuje 32,30%. V takomto rozsahu mu súd, voči žalobcovi, priznal právo na náhradu trov konania.

43. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne tunajší súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.